

- чълъ това, тосъ часъ попыталъ, здравъ
ли є старый Твбітъ; Твгіва рѣкалъ йн-
гелатъ на Рагвіла: Онзи мъжъ, дѣто
за него ты пыташъ, той є отецъ на
тогъзи юноша. Тога съ Рагвілъ съ
фарлілъ на шіата Твбіева, и като го
цѣловалъ говорилъ мъ: Божъ да тавла-
гослови чадо! Защо ты си рожденъ ѿ
мъжъ добронравенъ и добродѣтеленъ.
А жена та Рагвілова и дашира та негъва
Сарра плакали и дѣтѣ ѿ радость. Напо-
коно Рагвілъ заклалъ агнѣ, и при-
готвилъ за тѣхъ вечера. Ала Твбія не
рачила по преди да къса ѿ хлѣбатъ,
а връ не послушала Рагвілъ молбата
негъва, сирѣчъ да мъ даде дашира си
Сарра, за жена. Рагвілъ като чълъ
това, не малкъ съ оубоалъ: Защо смы-
слилъ, чи и сасъ него ѿе съ слѣчи та-
ка, каквото и сасъ дрѹгитѣ седемътѣхъ
мъжи Саррины ала йнгелатъ рѣкалъ:
Защото твоята дашира трѣба да съ
даде въ спрѣжество за мъжъ добродѣ-
теленъ, Заради това никой дрѹгий не
можилъ да ѕ полѣчи. Отецатъ, ка-
то чълъ тѣзи хъраты ѿ йнгелатъ зѣлъ
дашира си за раката и ѕ предалъ на